

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: Egy évre... 20 ftl. Negyedévre... 5.- helyben és vidékre... Egy hónap... 1.80

Vertical text on the left margin: Tártra, 75 86, 75 95, 75 78.25, 75 95, 75 95, 75 77.50, 75 75, 75 109.40, 75 233, 75 67.70, 50 168, 50 26.75, 50 13.50, 50 24, 50 13.50, 50 35.50, 50 28, 50 22, 50 20.

Előfizetési felhívás a KÖZÉRDÉK című POLITIKAI NAPILAPRA.

A „Közérdek” hetenként hatszor a legnagyobb politikai lapok alakjában, mint reggeli lap egész éven, hétfőn s ünnep utáni napokon mint esti lap, legnagyobb felírt, tehát mindennap meg fog jelenni.

Midőn a politikai anyag nagy tömege megkínálja, rendkívüli mellékleteket is fogunk adni.

Vezérelkedünk a politikai, nemzetgazdasági, pénzügyi és társadalmi kérdések elsőrangú publicistikai erői fogják tárgyalni.

Az országgyűlés, a bizottságok és pártelölnökök tárgyalásairól hű értesítőkkel szolgálnak.

A főváros ügyeit függetlenül az egyes pártfrakciókétól beható figyelemmel szigorú bírálat tárgyává tesszük.

Külföldi rovatunk alaposan tájékoztatja olvasóinkat a világeseményekről s eredeti levelezéseket hozandó a nagy európai fővárosoktól.

Távirataink s újdonsági rovatunk a legnagyobb eseményekről gyorsan értesítendő olvasóinkat.

A tudományos és közhasznú intézetek és egyesületi működését ismertető s a szükséges képet lelkismeretesen ellenőrző fogjuk.

Mindenkör tekintettel leszünk a vidék érdekeire s hasábjainkat megnyitjuk a közönség jogos panaszainak s felszólalásainak.

Türelmünk az iradalmi, művészeti és társadalmi mozgalmak háttérén s az érdekes és hasznos események gazdag tárházára fordítjuk.

Adni fogunk továbbá egy rendkívül érdekes társadalmi regényt.

A „MÁSOK PÉNZE” Gaboriau Emiltől ZICHY CAMILLA jeles fordításában.

Lapunk körül oly nagy számban s oly kitűnő iradalmi tehetségeket sikerült csoportosítanunk, hogy bizton reméljük, miszerint a művelt magyar közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni képesek leszünk.

Előfizetési feltételek. Budapest, házhoz hordva és vidékre, postán küldve: Egy évre... 20 ftl. Negyedévre... 5 ftl. - kr. Félévre... 10 „. Egy hónap... 1 „ 80 „

Az előfizetési pénzek a „Közérdek” kiadóhivatalába (egyetem-utca 4. szám) intézendők.

Gyűjtőknek minden tízre egy tisztelet-példány jár.

Vidéki előfizetéseket legelőször postai utalvánnyal eszközölhetők.

A „KÖZÉRDÉK” KIADÓ-HIVATALA (FRANKLIN-TÁRSULAT egyetem-utca 4. sz.)

Budapest, decz. 31.

Az 1874-ik évköztetés válságban találta az országot: politikai és pénzügyi válságban. Rémkép gyanánt állottak előttünk az alkotmányos kormányzat lehetetlenségének és a fizetési képtelenségnek fenyegető esélyei.

Az egyetértés legnagyobb ellensége a szerkesztőség; ott hol baj van, ritkán található oly hangulat, mely az egy célra való összeműködést előmozdítja, ellenben megvan a beteges hajlam a csekély s mellékes okokból való ingerültségre, a kölesönös szemrehányásokra.

Ha ilyen nehéz időkben felmerül egy nagy mentő eszme s az irányított elemek közepett érvényesül egy erős akarat, ha van férfi, kinek szemlése az általános zűrzavarban megtalálja és megmutatja az utat, mely a labirintusból kivezet s feléleszti a kellekben a reményt: akkor az egység és egyetértés ismét visszatér, az erők észszerű elhelyezkedése összhangzatos működése ismét helyreáll.

Nekünk az 1874-diki év nem hozta meg a mentő gondolatot, hiába vártuk az erős akaratú és tetters államférfiut, a „helyzet urát.” Azért a zűrzavar sem enyhészett el. Az akut politikai és pénzügyi válság elhunyt ugyan, de helyébe egy chronicus természetű baj lépett, mely, ha soká tart, nem kevésbé veszélyes amannál.

Két eszköz lón megkísérte a politikai és pénzügyi válság leküzdésére: a koalíció eszméje és a 21-es bizottság.

Egyik sem vezetett sikerre. A koalíció lehetetlen volt, mert eleve feletti megalkudás és káros compromissum segítségével akart rendet csinálni ott, hol a rendtelenség éppen a gyenge opportunista politika, a mellékes indokokból csinált compromissumok és concessiók okozták. A baj főoka az volt, hogy a kormányban nem volt egységes akarat és tetters, — a koalíció ugy akart ezen segíteni, hogy még az eddigieknél is sokkal heterogénebb elemekből akarta összeállítani azon kormányt, melynek hivatása leendő elődei hibáit kijavítani. Lehetetlen volt a koalíció, de a vele tett kísérlet, melybe a fejedelem személye is bevonatott, káros hatásokot hagyott hátra. Egy veszélyes illúzióval szaporította végzettszerű nemzeti illúzióink sorát: alkalmat adott azon téves nézet elterjedésére, mintha nálunk lehetséges volna kormányt alakítani a politikai kiegyezés negatívója mellett is. Ez illúzió ismét némi életet

adott az „utak és módok” már-már haldokló politikájába.

A 21-es bizottságszintén nem találta meg a tömkelegből kivetett Ariadne-fonalat. A mit létrehozott, az egy a legellentétebb nézetekből összealkotott halvány munkát, melynek alapján kormány nem alakulhatott. Alapvetett egy nagyon problematikus bevétel-előirányzatot s e képlezeti alapon képlezeti tényezőkből felállította az államháztartás rendezésének egy oly tervezetét, mely palliatív eszközökkel akar elérni nagy eredményeket s ennélfogva csak újabb esalódások s tévedések indokálul szolgál.

A törvényhozás nehézkes gépezete folytatta munkáját emelkedettséggel, remény és kilátás nélkül. Nagy dolgokká nem foglalkoztatván s talán foglalkozni képes nem is lévén, fásultan és kedvetlenül foglalkozott apró kérdésekkel s alkotott, midőn „proximus arsit Ucalegon”, másodrangú fontosságú törvényeket.

Leghasznosabb művei a választási törvény és a közjegyzői intézmény megalkotása. Habár tökéletlenségektől, kivált a választási törvény, nem ment, legalább egyik sem praecidenció a jövőnek, sőt előkészíti annak útját.

De nines közgazgatási reform, nines költségvetés, ninesnek adótörvények. Nyomasztó érzések közepett állunk az újév küszöbén. A költségvetési törvény talán csak létrejön jól-rosszul, az adótörvények is letargyathatnak valahogy. De mikor fognak végrehajtatni, mikor fogják gyakorolni hatásukat az államháztartásra? A mi pedig a közgazgatási reformot illeti, ennek kezdeményezésére s keresztülvitelére a jelen parlamentnek se ideje, se ereje nines.

Pedig nines vesztetni való idő. A chronicussá vált pénzügyi baj ismét acutá válnak, ha a bevételek fokozására s a kiadások csökkentésére irányuló intézkedések meg nem történnek, a kölesön készletei ismét elfognak. A marasmus, melyben az állam szenved, komolyan kezd visszahatni az ország politikai posíciójára is. Az államellenes áramlat kihívó fellépése az ország kitűnőbb részeiben komor előjele annak, hova fognának fejlődni a viszonyok, ha a magyar állam erejében való hit még jobban megrendült.

Az újabb politikai constellációk, melyek közül csak a szerbiai kormányváltás említjük meg, nem alkalmasak arra, hogy töltik az államellenes tüzelmek csökkentését várjuk.

Nem csak az ország határain belül a nemzetiségi propaganda tűzhelyein, hanem Ausztriában is élénk mozgalom van azok között, a kik szeretnék Magyarországot leszorítani 1867-ben elfoglalt állásának magaslatáról. Meg kellett érnünk, hogy osztrák befolyások közlőnyök nyíltan proclamálni merik azon sértő tant, hogy Magyarország pénzügyileg gyámság alá helyezendő s hogy nyilvánsan testilek nem tartózkodnak

majdnem nyíltan e tan apostolai sorába állani s enunciatívokban Magyarország tökéletes pénzügyi és nemzetgazdasági leigazását állítani oda a legközelebbi jövő politikai postulatuma gyanánt.

Szerencsére külpolitikai viszonyaink alapja eddig nem változott. A monarchia külpolitikájában eddig még nem némitatott el Magyarország szava. De vajjon nem fog-e elnémítani, ha ez ország még soká nem lesz képes álltságból magához témi s összeszedvén erjét, visszazerezni politikai nyomotékát, feleleveníteni nevének halványuló fényét!

A jobb fordulat, mely a nemzetet visszaadja önmagának, csak az erők tömörülésétől várható. Azon párt, mely hazánk legújabb történetének irányát adott, megrendülhetett egységében az országgyűlésen szerkesztési viszonyok összetételközása következtében, de el nem enyhészett az országban. Az értelmiség, a vagyon, a társadalmi és eulturai erők nagy tulsulya, épügy mint a számbeli többség azon hazafiak sorában található fel, a kik az Ausztriával való kiegyezés gyakorlati szükségességét belátni elég higgadtak voltak.

Ez elemeknek nem szabad elveszteniök solidaritásuk s politikai magas hivatásuk érzetét, midőn arról van szó, hogy az ország már-már megrendült politikai posíciója ismét megszilárdításuk s a fenyegető pénzügyi katasztrófa elhárításuk. Ez elemek missiója nem járt le, sőt ma magasabb és dicsőbb, mint valaha. E missiói kötségebe vonni, s a mostani pénzügyi bajokra dialéztellett hivatkozni legkevésbé vanak jogosítva azok, kik soha egyetlen ballépést meggátolni, egyetlen tévedés ellen felszólalni elég hátrák, vagy elég hazafiasak nem voltak.

Nagy feladatok maradnak az 1875-ik évre. E feladatok csak úgy és akkor foghatnak megoldatni, ha a választásokból egy nagy és tömör párt emelkedik ki, mely elég higgadt, chimerák után nem indulni s elég hatalmas, erős kormányt nyújtani létalapot. Ily nagy és erős párt pedig csak akkor létesülhet, ha oly program állítatik fel, mely a feltétlen szükséges, az ország életérdekeivel közvetlenül összefüggő, lehetőleg kevés számú pontokra van reducálva. Ne csináljunk programot — mint eddig — tíz évre, hanem csináljunk egyre, de ezt aztán vigyük is keresztül. Éljen véget azon nyomorult helyzet, midőn másod- és harmadrendű kérdések fellett hajba kaptunk, midőn egy izraelita seminarium felállításának kérdése miniszterválság vesztélyt idézhette fel s byzantini könnyelműséggel vitáztunk akadémiai kérdések felett, míg fejünk felett égett az ősi ház s lábunk alatt ingott az ősi talaj.

A miniszterelnök ma délben Ö Felsége által hivatván, hosszabb kihallgatáson volt a királynál.

Bécsi diplomatiái körökben legújabb hírek keringtek, mintha gróf Andrássy és a török nagykövet közt némi feszültség uralkodnék. Hiteles forrásból értesülünk, hogy e hírek egészen alaptalokok. Feszült viszony a Porta és Ausztria-Magyarország közt soha sem létezett, hanem a szerbiai események folytán gróf Andrássy és a török nagykövet közt nevezetes közlekedés történt; gróf Andrássy bizalmas körökben kijelentette, hogy az esetekben, ha Szerbiában lázadás ütne ki, csak a Porta van hivatva, az északi hatalmak közös megegyezése alapján, a rendet helyreállítani.

A büntető törvényjavaslat nehezen kerül tárgyalásra a jelenlegi parlamenti sessió alatt. Nem kerül azért, mert el van döntve, hogy ez a parlament nem fog delegatiót választani az 1876-ki közös kiadások megszavazására. Sem a kormány, sem a parlamenti körök nem akarják a jövő országgyűlés kezét egy évre megkötöni, s ezért engedik át a delegáció-választást a jövő országgyűlésnek. De arra, hogy a jövő országgyűlésnek még 1875-ben alkalma legyen a delegatió által letárgyalatni a közös költségvetést, szükséges, hogy a jövő országgyűlés legközelebbben már szeptemberben összehívassék. Viszont hogy ez lehető legyen, szükséges, hogy a jelenlegi országgyűlés legközelebbben március végén berekesztessék. Miután pedig a költségvetési általános és részletes vita a legközelebbi számadással a fog húzódni február végéig, — az adótörvényjavaslatok pedig bizonyosan igénybe fognak venni egy hónapra valószínű, hogy a büntető codex tárgyalására nem marad idő, forciorozva letárgyalatni pedig sem észszerű, sem az országgyűlés hangulatának megfelelő nem volna.

Az uzsora-kérdésben holnap szombaton délutáni 5 órakor a három első sorban érdekel miniszter, — névszerint Ghyvez, Kálmán, Barta György és Pauler Tivadár tanácskozmányt fognak tartani az igazságügyminiszteriumban, melyre a képviselő és a főváros kereskedői és tőkepénzes köréből már többen meghívtak.

Pancsován a deákpárti körök Vanschich főispánt jelölték ki a jövő országgyűlésre képviselőül. Valószínű, hogy Vanschich a választások bafejezéséig megmarad főispáni állásában.

A kormányzati költségek reductiója.

Budapest, december 31. Államgépzetünk nagyon költséges, de annál lassabb a forgása, annál kevésbé megbízható. Így hangzik a közvélemény ítélete. S talánunk-e a gyakorlati életben adatokat annak záfo-lására?

Legnehezebben sikerülne annak bebizonyítása, hogy 1867-ben olesón kezdttük államháztartásunk berendezését. Ellenkezőleg azt látjuk, hogy Algír betűdásával egész Franciaország törvénykezésére és igazságügy-

miniszteriumára — az államtanács költségeivel egyetemben — 1874-évre 13 1/3 millió forint* előirányoztatott; Magyarországban pedig — Horvátország nélkül — ugyanazon évre k. b. 11 1/3 millió frt., tehát csak két millióval kevesebbet; s ha Horvát Boldizsár eredeti terve keresztül megy, dicsekedhetünk volna, hogy többet költünk az igazságügyre, mint a nagy, a gazdag Franciaország.

S ez csak egy példa. De be kezdjük látni, hogy tulpazarul rendezttük be kormánygépzetünk s a hiba beismerése a legelső lépés, s javulá-lásra.

Napról-napra általánosabb a meggyőződés, hogy nemcsak az egyszerűsödés, hanem a jelenlegi parlamenti sessió alatt, Nem kerül azért, mert el van döntve, hogy ez a parlament nem fog delegatiót választani az 1876-ki közös kiadások megszavazására. Sem a kormány, sem a parlamenti körök nem akarják a jövő országgyűlés kezét egy évre megkötöni, s ezért engedik át a delegáció-választást a jövő országgyűlésnek. De arra, hogy a jövő országgyűlésnek még 1875-ben alkalma legyen a delegatió által letárgyalatni a közös költségvetést, szükséges, hogy a jövő országgyűlés legközelebbben már szeptemberben összehívassék. Viszont hogy ez lehető legyen, szükséges, hogy a jelenlegi országgyűlés legközelebbben március végén berekesztessék. Miután pedig a költségvetési általános és részletes vita a legközelebbi számadással a fog húzódni február végéig, — az adótörvényjavaslatok pedig bizonyosan igénybe fognak venni egy hónapra valószínű, hogy a büntető codex tárgyalására nem marad idő, forciorozva letárgyalatni pedig sem észszerű, sem az országgyűlés hangulatának megfelelő nem volna.

* Franciaország igazságügyminiszteriumának költségvetése 1874-re következő főösszegeket foglal magában:

Table with 2 columns: Item, Amount. 1. Központi személyi kiadások 557,800 frank, 2. Központi dologi kiadások 88,000, 3. Államtanács 858,800, 4. Summitások 1,173,600, 5. Feltörvényszékek 6,488,776, 6. I. folyamodású törvényszékek 10,037,830, 7. Kereskedelmi törvényszékek 176,600, 8. Rendőri törvényszékek 89,400, 9. Békébírószékek 7,809,150, 10. Francia törvényszékek Algírban 1,139,200, 11. Büntügyi törvényszékek 4,750,000. Összes költség 33,740,356

tárgy rendíthetetlenül, a maga polezára, a maga szegére volt utalva. Különbön elég szomorú otthon volt, mely nem épen szegénységet árukt el, de igen közpérszű szegényforrásokat és a magát megbecsülő takarékoság leleményes fogásait. A tisztaság egész a fenytűzésig emelkedett, minden ragyogott, de azért nem volt egy darab sem, melyen a gondos háziasszony ügyes keze meg ne látszott volna, öröklé szembeszállva a rongáló idővel s burortat védve e kérelhetlen ellenség pusztításai ellen. A bársny karosszékek sarkain oly javítások voltak észrevehetők, melyeket ily tökélyvel csak tündérvilág végezhetett. A kandallóellenzők színeszavettt himzéséről imitt-amott kirttak az új pamut-ítések s a függönyök nem egyszerű fordítottak meg, hogy mindig csak kevésbé hervadt oldalukat mutathassák be a szemlélőnek. A felemeltt vendégek valamennyien s még néhány más együtt volt Favalor ur salonjában, midőn a házigazda belépett.

De a helyett, hogy üdvözlésükre felelt volna: — Hol van Maxence? kérdéz. — Várom őt, barátom, felelt szelíden Favalornak.

A pénztárnok összevonta szemléit: — Mindig késik, szembelődött, végre mégis csak ingerkedni velem... Leánya, Gilberte kisasszony szavába vágott: — Is a bokrétaim, apám? kérdé.

Favalor ur megdöbött, mintha valami képzeltetlent, hallatlan, lehetlent erősitene: — Elfelejtettem!... felelt, a szót lassan tagolva, el-fe-lej-tet-tem!... Ez elvitatatlan tény volt. Minden szombat, irodájában háztárvé, Favalor ur megállt a saint-louistéri virágúrunkó

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY. Irta: GABORIAU ÉMILE. Franciaából fordította: ZICHY CAMILLA.

I. Az elő fejelet.

Hűbän keresnénk egész Párisban nyugodtabb utatát a Saint-Gilles-utcánál, mely két lépésvyire a Place-Royalától, a Marais közelében fekszik.

Ott soha sem láts sem kocsit, sem embertömeget. A esendet csak a kaszárnya rendszeres esengetéséi szakítják félbe, vagy a Saint-Louis templom harangjai, vagy a Mazzin intézet tanítványainak vidám üngjónása s szünnorák alatt.

Este, tíz óra előtt, ha a Beaumarchais-boulevardon még pezseg az élet s mindennél zaj s elvenség uralkodik — minden becsukódik. Az apró táblás magas ablakok egymásután elsötétlenek s ha valamely elköcsött polgár éjfélt után tör haza, önkénytelen meggyorsítja léptét, aggódva veszi észre a magányt s már előre hallja házmesterének szemrehányásait, ki bizonyára kérdőre vonja s tudakolni fogja: az Isten nyíltab honnan kerülhet meg ily későn?

mely másutt mindenütt figyelembe sem vétettet volna.

Egy, körülbelül harmincz éves férfi, ki a jómódu házbéli szolgák egyenruháját hordta, a hosszú, eszikott mellényt és kötényt — ajtóról-ajtóra járt...

— Vajjon kit keres ez az inas? kérdék az unatkozó dehnők, kik minden mozdulatait érdekel kísérek. Nem keresett senkit. Mindazoknak, kikkel szóba állt, elmondta, hogy egy unokahuga küldötte, ki kitűnő szakácsnő léteire nem szokott szolgálatba állni, míg új gazdái ki- és miltéröl tudomást nem szerez. Ezt elmondva: — Ösmerie-e, kérdé, Favalor Vincze urat?

A házmesterek és boltosok nem is ösmertek mást, csak őt, miután töb mint egy negyedszázaddal ezeltől, esküjőve után rögjön, a Saint-Gilles-utczában fedte fel és két gyermeke is itt született: fia Maxence ur és leánya, Gilberte kisasszony.

A 38-dik számú ház második emeletén lakott, ama jó régi házak egyikében, melyeket már nem építenek, a mióta a telkek tizenöt frankjával kelnek el métre szerint, a mióta nem gazdálkodnak a helyllyel s a gazdag, varasószatu léposok szélesek s kényelmesek, a szobák pedig tizenkétláb magasak.

s melyek aznap szedték be a törszden első nyerenyediket, midőn az utcán az államcsíny játszottok le.

— Oh! ösmerem az ur foglalkozását, szólt az inas. De mitlre ember ő? Ezt szeretném tudni unokahugom.

A 45. számú ház borkereskedője, az utca legrégibb boltosa, leginkább volt alkalmas a feleltre. A nyjasan felajánlott két pohárka liqueure megoldó nyelvet és kocintás közben: — Favalor Vincze ur, kezdé előadását, usque ötvenkét-ötvenhárom éves ember, de fiatalabbnak látszik, mert egy szál fehér haja sinés még. Hosszu, szikár alak, jól nyírt cottletekkel, zárt ajku szájjal és apró sárga szemekkel. Beszélni, nem beszél. Többer ceremóniával jár míg egy szót ki lehet csikarni belőle, mint akár egy tallért pénztárból. Igen, nem, jó napot, jó estét — ez az egész társalgás. Telen-nyáron hamuszín nadrágot visel, hosszú kabátot, füzött topánt és selyemkeztűt. Becsületlenem, esküdni mernek rá, hogy még ma is azokat a ruhákat hordja, miket 1845-ben először láttam rajta, ha oly biztosan nem tudnám, hogy évenként két teljes öltözetet varrat magának a 29-ik szám házmestere által.

— Az ördögbe! Hisz ez zsuigori kopé! dörmögött az inas. — De még inkább hóborot, folytató a boltos, mint jóformán a számok emberei mindannyian. Élete egy fel van osztva, mint főkünyvének lapjai. Itt, a negyedben nines is más neve, mint: a Pontossági-ügynökség, s ha keresztül megy a Saint-Louis-utczán, mely most a Turenne-utca, a kereskedők órákat szabályozza. Ha csakánnyesé esik, vagy a szél hordja el az embert, mindig reggel, a mint azt az Ursten adja, pontban kilenc órakor, kiteszi a lábát az utcára, hogy irodájába menjen. Ha az ember visszajövet meglátja őt, akár mérget

vehet rá, hogy öt óra husz vagy huszonöt percze jár az idő. Hat órakor ebédel. Hétt órakor elmegy és a török-kávéházban eljatsza szokott játszmat. Tizkor hazajön s lefekszik. És — a mint a saint-louis-i toronyóra tizenegyet kezd ütni — puff, kioltja gyertyáját...

— Az inas megvetőleg bigyeszté le ajkát. — Ha!... tett, azon jár az eszem, tetszeni fog-e az unokahugomnak ez a hely; hisz ez az ur ember olyan mint az óra.

— Anyi bizonyos, hogy ez nem mindig kellemes, szót közbé a borkereskedő, tanúsága a fia, Maxence ur, ki bele is unt. — Nines többé szüleinél? — Ott ékezik, de külön lakik, a boulevard du Temple-on. Annak idejében nagy lármát ütött az öszekocczanás, és sokan azt állítják, hogy Maxence ur csakugyan léha egy gézengúz, ki valódi lump-életet él... Huszonöt éves a gyerek, esinos külsejű, ur módú kedvese van — magam is láttam... Biz Isten, ha neki vagyok, én is úgy teszek.

— És a leány, Gilberte kisasszony? — Nem megy férjhez, bár husz éves mult és oly szép mint az angyal... A háboru előtt atya egy ügynökhöz akarta férjhez adni; azt mondják, igen kiváló ember volt, miding két lovas hintón járt — de a leány kikoszaratta... Ha azt hallanám, hogy valami szerelmi história lappang az egész dolog alatt, nem esodálnám. Naponta itt a környéken látok sompolyogni egy alamszti fiatal urat, ki ördögösen nézi az ablakokat, ha a 38-dik szám mellett elhalad.

Ugy látszott azonban, mintha e részleket csak igen csekély mértékben érdekelnék az inas. — Fókép az asszony, szólt, az érdeklő unokahugomat. — Természetesen. Nos, arról biztosíthatja őt, hogy soha sem volt jobb asszonya,

szavamra mondom. Szegény Favalor asszony, rossz időket látott hóborot férje mellett. De ma már nem fiatal s végre mindenbe beleeszik az ember. Szép, nap sugaras napokon rendszeren elmegy boltom előtt Gilberte kisasszonnyal. A place Royale-ra járnak sétálni. Ez egyedüli szórakozásuk...

— Az inas gnyosan nevetett. — A mennykőbe! Ha más mulatságot nem fizet nekik az ur, mondatom, nem fog tönkre menni miatta.

S csakugyan nem is fizet mást nekik, folytató a boltos. Azaz, bocsnát: minden szombaton, és azt már évek óta, Favalor ur és neje néhány barátot fogadnak. Desalvettes urat nevével, a volt bronkzerkedőt a Turenne-utczából; Chapelain urat, az egykori gondnokot a Saint-Antoine-utczából, kinek leánya Gilberte kisasszony kelbelbarátnője; Desormeaux urat, ki az igazságügyi miniszteriumban osztályfőnök, s végre még három-négy más — s miután ma épen szombat... De beszédét félbeszakítva, kezével erőlyesen az utca felé mutatott: — Gyorsan, folytató, nézzon oda! Farkast emlegetnek... Öt óra husz perc, s ime itt van Favalor ur... Csakugyan a Kölesönös hitelbank pénztárnoka volt, ki feljűk közeledett, s valósággal oly külsővel, a milyennek a borkereskedő festé. S a mint lehajtott fövel végiglépdel az utcán, azt lehetett volna hinni, hogy a járdán azon helyet keresi, melyen ma reggel járt, hogy este ismét oda rakhassa a lábát.

Ugyanazon szabályos lépéssel elért házáig, felment a két emeleten s kivéve zsebéből kulcsát, belépett lakásába. De illett is a lak az emberhez! Az előszobától kezdve minden, de minden hóborotól tanusodott. Itt már igazán szembetűnt, hogy minden botorka meg volt a maga változatlan helye, hogy minden

szavamra mondom. Szegény Favalor asszony, rossz időket látott hóborot férje mellett. De ma már nem fiatal s végre mindenbe beleeszik az ember. Szép, nap sugaras napokon rendszeren elmegy boltom előtt Gilberte kisasszonnyal. A place Royale-ra járnak sétálni. Ez egyedüli szórakozásuk...

— Az inas gnyosan nevetett. — A mennykőbe! Ha más mulatságot nem fizet nekik az ur, mondatom, nem fog tönkre menni miatta.

S csakugyan nem is fizet mást nekik, folytató a boltos. Azaz, bocsnát: minden szombaton, és azt már évek óta, Favalor ur és neje néhány barátot fogadnak. Desalvettes urat nevével, a volt bronkzerkedőt a Turenne-utczából; Chapelain urat, az egykori gondnokot a Saint-Antoine-utczából, kinek leánya Gilberte kisasszony kelbelbarátnője; Desormeaux urat, ki az igazságügyi miniszteriumban osztályfőnök, s végre még három-négy más — s miután ma épen szombat... De beszédét félbeszakítva, kezével erőlyesen az utca felé mutatott: — Gyorsan, folytató, nézzon oda! Farkast emlegetnek... Öt óra husz perc, s ime itt van Favalor ur... Csakugyan a Kölesönös hitelbank pénztárnoka volt, ki feljűk közeledett, s valósággal oly külsővel, a milyennek a borkereskedő festé. S a mint lehajtott fövel végiglépdel az utcán, azt lehetett volna hinni, hogy a járdán azon helyet keresi, melyen ma reggel járt, hogy este ismét oda rakhassa a lábát.

Ugyanazon szabályos lépéssel elért házáig, felment a két emeleten s kivéve zsebéből kulcsát, belépett lakásába. De illett is a lak az emberhez! Az előszobától kezdve minden, de minden hóborotól tanusodott. Itt már igazán szembetűnt, hogy minden botorka meg volt a maga változatlan helye, hogy minden

tárgy rendíthetetlenül, a maga polezára, a maga szegére volt utalva. Különbön elég szomorú otthon volt, mely nem épen szegénységet árukt el, de igen közpérszű szegényforrásokat és a magát megbecsülő takarékoság leleményes fogásait. A tisztaság egész a fenytűzésig emelkedett, minden ragyogott, de azért nem volt egy darab sem, melyen a gondos háziasszony ügyes keze meg ne látszott volna, öröklé szembeszállva a rongáló idővel s burortat védve e kérelhetlen ellenség pusztításai ellen. A bársny karosszékek sarkain oly javítások voltak észrevehetők, melyeket ily tökélyvel csak tündérvilág végezhetett. A kandallóellenzők színeszavettt himzéséről imitt-amott kirttak az új pamut-ítések s a függönyök nem egyszerű fordítottak meg, hogy mindig csak kevésbé hervadt oldalukat mutathassák be a szemlélőnek. A felemeltt vendégek valamennyien s még néhány más együtt volt Favalor ur salonjában, midőn a házigazda belépett.

De a helyett, hogy üdvözlésükre felelt volna: — Hol van Maxence? kérdéz. — Várom őt, barátom, felelt szelíden Favalornak.

A pénztárnok összevonta szemléit: — Mindig késik, szembelődött, végre mégis csak ingerkedni velem... Leánya, Gilberte kisasszony szavába vágott: — Is a bokrétaim, apám? kérdé.

Favalor ur megdöbött, mintha valami képzeltetlent, hallatlan, lehetlent erősitene: — Elfelejtettem!... felelt, a szót lassan tagolva, el-fe-lej-tet-tem!... Ez elvitatatlan tény volt. Minden szombat, irodájában háztárvé, Favalor ur megállt a saint-louistéri virágúrunkó

Elő év folya

hasznított egy nemagatkozók: sem nem beszéltek, sem nem mozgáltak benne, csak esinos mezen jelentek meg. Megnevezte a tulszigora szülöket és a tönkre jutott gyermekeket; ennyi volt az egész, tisztán, folyamatosan írva és jól, értelmesen előadva.

Greguss Ágost Horatius legújabb magyar fordítóit mutatót meg egyetmást. Csermelytől a „Nil admirari”-epistolát, (E. p. I. könyv 6. vers) és Barna Ignác legközelebb megjelent fordításai közül a Maecenashoz, Deciushoz és Rómához írt híres költeményeket. Az utóbbiak különösen a tagok közt elismeréssel találkoztak.

A folyó ügyek érdekesebbjei: Racine „Iphigénia-ját” Paulay Ede fordításában Toldy Ferenc és Szász Károly kiadásra ajánlják. — Alagi Dezso Sallustius-fordításait hasonlóképpen Baksa Sándor és Toldy Ferenc. — Az idei pályázatra beérkezett költői beszédeket Greguss Ágost, Dux Adolf és Dalmady Győző fogják bírálni. Arany László is ki volt szemelve; de azzal mentvén magát, hogy egy pályázat ismerni nem fogadta el a megbízatást. Különben a pályázat — értesülések szerint — nem meden; eddig is tíz versenymű érkezett. — A „tündérv” című művel elbeszélés kiadás végett küldetett be a társulatnak; Jokai Mór és Arany László fogják bírálni.

Irodalom.

Fábián Gábor, irodalmunk e derék és fáradhatatlan agy munkása, a Kisfaludy-társaság legidősebb tagja, értesülések szerint egy időre felretette kedves klasszikusait és emlékirataiba fogott. Közéletünknek oly tevékeny, sokat látott és tapasztalt veteránja Fábián, hogy magirandó emlékeztető kétségkívül ép annyi tanulságot, mint érdekelt fognak hozni az új nemzedék számára.

Az akadémia 1875-diki ülését megkaptuk. E kis, rózsaszín papíra nyomtatott levelek összesen 46 találakára hívta tudósainkat. Az ülések sora január 4-kén a második (hölcsészeti, társadalmi és történeti) osztály összejövetelével kezdődik és decz. 20-án összes üléssel végződik. Tartani fog az év folytatán az összes akadémia 14. az igazgatóság, és az osztályok pedig 9—9 ülést.

Ujdonságok.

Hivatalos. Közzététel. A királyi Excehiv. Benát novelláit és kir. konsuli ügyeket az ugyanottani konsuli ügyosztágnál illetékesül alkonnál és vezetője, a szabályozási illetékesül, kinevezték. — G. u. z. István marosvásárhelyi királyi ítélőtábla bírója B. B. mehes Gyula igazságügyminiszter titkára marosvásárhelyi kir. ítélőtáblához rendes bírák ki neveztek. — Az igazságügyminiszter Braun Frigyes versetét jászberényi díjnyel ugyanoda írták. — Zeillingen gr. Károly orviatevésze nyári törvényki aljegyzőt ugyane törvényekhez jegyzője. — De m. s. i. k. Gyula szamosújvári országgyűlésről írt kiadványát a hiadalmi ügyosztágnál illetékesül vizegőhöz nevezte ki.

Uj levélbirtokok fogtak 1875. febr. 1-től minden kir. posta hivatalnál forgalomba hoztatni. E birtokok nagy alakúak lesznek, s pénzösszegek befizetésére igen alkalmasak. Darabonként egy krajczárért is lesznek kaphatók.

Kihaltatás. A királyi jövő hétfőn, azaz január 4-én a budapesti királyi várakban általános kihaltatást fog adni. Előjegyzéseket a mondott napig a kabineti irodában eszközölhetnek.

Kimélt a bélyeg. Egy bécsi sorsjegyről arra az élelmes gondolatra jött, hogy az osztrák hitelsorsjegyeket olyan bélyeggel árusítsa le Németországba, a miért nem kell majd fizetni. Más értekezők papíroknál szedte le a bélyeg, s ezzel szállította külföldre a hitelsorsjegyeket. Azonban csak kevés „haszna” lehetett, mert csalásán rövid időn rajtaértek.

A bukovinai magyarok arékpésoportozata elkészült Borsos s Koller fényképezőknél. Három csoportban vannak felvéve; először mint Bukovinából útrakerülő, másodsorban a magyar fővárosi fiúk nézetek, harmadszor mikor visszafelé indulnak s az itt hagyott kis fiatal búcsút vesznek. E képek több száz példányban fognak sokszorosított; az elárusításból befo. jó tiszta jövedelem pedig a jőzseffalvi iskola javára fog fordítani.

Zárkörű tánczvizalmat tart az orsz. protestans árvaház 1875. febr. 3-án a redoute kis termében. A rendező bizottságban több tekintélyes protestans család nevével találkoznak.

A fővárosból. A főkapitányságnál tegnap tartott értekezleten a bejelentő hivatal melőbéli szervezésének szükségére elismertették, a szabályzat a helygyűléshez fog fölterjesztetni. — Az ügye n e s előadások, melyekről tegnap lapunkban megemlékeztünk, szép sikerrel kezdődtek meg. A közel 500 fony hallgatózó élénk figyelemmel kísérté Póra Ferenc és dr. Appl fölvételeit. — A lipótvárosi templonépítési kölcsön-kötvények tegnap sorsoltattak ki, az alkalmából 10, 15, 30, 34, 52, 65, 76, 97 és 98 számu 1000 forint kötvények húzattak ki. — A budapesti úgyvéd-egylet elnökéik egyhangulag Emey János, egyezőkül pedig Polonyi Géza, dr. Siegmund Vilmos és Szemenyey választottak meg. — A fővárosi árvaszékhez ülnökökké dr. Sipőcz László, Weichardt Alajos, Greiseneg Vilmos és Szilvák József urak lettek megválasztva, kik közül az első három a hivatalos esküirt rögtön le is tette; Szilvák József megeskütése addig, míg törvényszéki hivatalos állásáról fölméltetik, el fog halasztani.

Dijtanul ölnökökké Kerntler Ferenc, dr. Gaultovich Antal, Weninger Ferenc, Szelestei János, dr. Prohászka András, Szeher Mihály, Kármán Lajos, Forgó István, Wimmer Antal, Haris Sándor, Gurnál Károly, Ullmann Károly, Stern Bernát, Rimi Antal, Dobos Ferenc, Mendl István, Komáromy Ignác, Molnár József, Kiss Péter és Nasztl Mór urak választottak meg. Szeher és Haris azonban a választást el nem fogadván, Takácsy Miklós és Burghardt urak léptek helyükbe.

Méreggel fűzött. Egy kereskedő patkánymerget adott házistérnek; hanem a méreg nagyon hasonlított a liszthez, s a házistér cete párjának adta át, csináljon belőle galuskát. Természetesen a méreg hatása hamar mutatkozott, s gyors orvosi

segély megmentette a kapzsi asszony életét, ki aligba vágyik a más lisztjéből enni galuskát.

Álnev alatt éltelev. A párisi semmitözök egy gyilkos kegyelmi kérvényét vetette vissza legközelebb, ki a nemesi börtönből Tenier álnev alatt ítéltetett halálra. A bírák oda nyilatkoztak, hogy álnev alatt nem guillotinozható le, — de a gyilkos valódi névét makacsul tagadja. Most hír szerint közbiztonsági közeg fogja az azonoságot constatalni, s csak azután fog Mr. Tenieren a büntetés végrehajtani.

Egyleti hírek. A népnevelők egy-letének bizottsága értekezletet tartott tegnap este Bója György tanfolygól elnöklete alatt. A felhőtték oktatása ügyében kiküldött bizottság javaslata elfogadott. A tanterv a kezdők haladottabbak együtt tanítására ad módozatokat s az irás s olvasáson kívül még szántant írásgyakorlatot, természet- s földrajzt, természet-történelmet is rendel tanítani. — A természet tudományi társulat január havi „Természet tudományi estélyét” szombaton, január 9-kén fogja megtartani a vegyrtani intézetben. — Szege d k o r o s l y á z á s i egylet alakult. Tagokul eddig 50-en jelentkeztek, köztük több nő is. — A női párt-egylet tanodája megnyerte az államtól kért 2000 forint segélydíjat. Az ipar-egylet újabbán a városhoz is folyamodott segélyért. — Az esztendő múzeum let-rehozása érdekében Ferenczy Jákó február 2-ára értekezletre hívja meg Esztorgombán a tudomány és közművelődés barátait. — Egy második spiritista-egylet van a fővárosban alakulóban. — A nemzeti-közös biztositó-társaság működését január hó 15-én kezdi meg.

Négy évi súlyos börtönrre ítélt a pesti fegyőtörvényszék Karlovszky Gusztáv volt kir. táblai bírót, több rá bizonyult váltohamisítás és szikkasztási büntény miatt. A bünteteket nagyrészt vádolt önmaga is beismerte.

Kiváncsiság. A „Magyar Ujság” tudomásul veszi nyilatkozatukat, hogy gróf Lónyayval semmiféle összeköttetésben nem állunk s megemlítenk lapunk címsón kiállítását s változatos tartalmát, furja az oldaltól az a kérdés is, hogy hol vesszük „ama nagy összeg pénz, mely a Közérdekre kiadtnál határozottat.” Mi ezzel szemben ugyan joggal kérdezhettük, hogy hát a Magyar Ujság hol veszi azon — bár kisebb — összeget, mely rá kiadatik, de mi ily indírtékek lenni nem akarunk, hanem bár ezzel nem tartozunk, megnyugtattuk a Magyar Ujság aggódó kiváncsiságát, hogy lapunk a megalapítására szükséges megadforrásokot részint kiadó-tulajdonosa segédnyerőiből, részint szelsőkört összeköttetésből meríti. Legyen tehát nyugodt s ne törje — a mi fejünk.

Aki utóljára nevet — az nevet legjobban. Ez a régi példásod egy legújabb kiadásban igazolta magát Schennitz (Szászország) egy vendégében, hol vígan mulat egy társaság, s ezek közt egy szinész. Valaki újságot olvas, s mint nagy eseményt említi, hogy a 82,568-ik szám 10 ezer talért nyert. Megírul ennek a szinész, nála a sorsjegy, jéve a fönyeremény. Nosza van mindjárt heve-huja, dinom-dánom. Bor, sör aközára nál csapon. A vigalom legnagyobb zajában azonban egy másik vendég egy másik újságból azt olvassa, hogy nem a 82,566, hanem a 82,569 nyert. Persze van általános csodálkozás, és kacagás a sajtóliba szerzte — potyát. A szinész azonban közönyösen von vállat, sajt mondja, „sehaj” — nálam van ez a szám is. És mulattak tovább a szinészés tévedés örömeire.

Személyi hírek. Hol en lo he hercegg főudvarmester, és H. Oreyz Béla külügyminiszteri osztályfőnök, ma reggel Bésbe utaztak. — Gróf Grüne tegnap Pestre érkezett.

A szökött újvíz tisztelgéseiket tegnap este fogadták a királyi várban. A tisztelőző küldöttségeket a király megvevén H o h e n l o h e hercegg, a királyné nevében pedig Majláth György név 6 excellenciája.

Vakmerő jégpsort. Három fiatal ember mulatott tegnap este Budán a ráczvárosban. — A jó bor és a vidám zene fő lelkesítik az ugy is könnyen pezsdülő fiatalokat, s miután épen az északi sarkexpedícióról van a szó, X. barátunk fogadtat ajánl, hogy ő most éjszaka a Duna zájlo jégén megyen át a tulpartra. A másik két fiatal összes rendelkezési alapja 12 új forintból állott, ebbe fogadtak tehát, s a merész vállalkozó — szerencsésen átkuszott a tulpartra ezer apró akadálylál küzdve meg. Hanem — a hogy megnyerte a fogadást, ugy el is vesztette, mert — cipőjét és nadrágját ugy elnyúzta, hogy rögtön újat kellett vennie. Még 6 forintot rá is fizetett.

Öngyilkosság. Egy kolozsvári vendégöl szobaleánya szerencsétlen szerelm miatt phosphorral vetett véget életének. Halálós kina közepett az a bizarr ötlete támadt, hogy öt valamely víz zenező mellé temessék el; — és úgy történt a mint kívánta.

Mikor az ökor haragszik, a gazdája bánja meg. Legalább egy budameléki parasztnál ez az eset. Két ökor volt a szegény embernek, s nem bírva őket abrakkal tartani, a városba hozta eladni; de a promontori országútban a nagy hó miatt nem bírtak mozdulni a kikezített állatok se tálel, se hozzád. Erre a gazda annyira dühbe jött, hogy főbevagdalta ökréit. Ezek sem rúgtak, neki iramodnak a gazdának, s olyat dőfnek rajta, hogy az eszméletlenül terült végig az országúton. Egy Angyal noví gazda ily állapotban leve meg, behozta őt a városi kórházba. Az ökröket csak másnap találták meg.

Érdekes felolvasás lesz január 2-án esti hét órakor a pesti kereskedelmi csarnokban. Kerkapoly Károly fog értekezni a adó és termelésről. Ezzel kapcsolatosan megemlíti, hogy a terézvárosi klubban ugyanezen időben Pichler Nándor fog az ipar és kereskedelemről előlvasni.

Fennakadt közlekedések. Az osztrák államvasut jelent: Galantha és Stadlan közt uralgó hófúvatag miatt a mai 2-ik számu 2 óra 2 futárvonat Budapestról el nem menesztethetik. A tegnap este Bécsből indult 3-ik számu gyorsvovat Pozsonyban feloldatott, hasonlóképpen Maroshegyen a 13-ik számu vonat, melynek utasait a 7-ik számu vonat vitte Pozsonyba. A 7-ik számu

vonat 77 percnyi késedelemmel ért Budapestre. A tegnapi 1-ső számu futárvonat szintén 79 percnyi késést szenvedett. Végre a tegnap Budapestről indult 8-ik számu vonat Szepczeken kénytelen volt megállni; reggeli 10 órakor még az egész vonalon hófúvatag uralkodott. A mai 4-ik számu futárvonat Bécs felé nem indul, miután a hófúvatag mindinkább dühög s nevezetesen a Morva völgyében a hótömögök 6 láb magasságban borítják el a vonalt. A tehervonatok közlekedése Érsekújvártól felfelé továbbig egészen beszüntetett. A Kanizsai-pragerhoi vonalon és mellékvonalon megakadt a közlekedés a nagy hófúvatag miatt, miert is az azon vonalon érkező postát nem vattik.

Deák Ferenc nagy hazánklátá a úkárpi képviselő testületleg fogják ügy napján megköszönteni. Déli 12 órakor indulnak majd el az öreg urhoz a képviselőház tárgsaló-teremből. — A fővárosi közgyűlés Királyi Pál indítványára tegnap elhatározta, hogy a „haza bölcsét” a város részéről szintén testületileg fogják üdvözölni.

Két új lap van tervben, egy magyar és egy német. A magyar lapot — mint értesülünk — Báró Baldaci Antal fogja kiadni. Természetesen szelsőbaloldali szellemben lesz szerkesztve. A másik német lap lenne, s mérkeszben indítanák meg, és pedig mint a „M. H.”-ban olvassuk, egy „conservatív consorium” által.

Táviratok.

Páris, deczember 31. Egy mai napról szóló reggeli távirat jelenti, hogy Alfonso hercegg Spanyolország királyává kiáltották ki, s az összes északi és központi hadsereg által elismertették.

Zágráb, decz. 31. Az országgyűlés mai ülésében Makacsek interpellálta a hánt, hogy a határvédelmi erők bérlo consorium s a kincstár közt felmerült ügyben az ország érdeke megóvását szem előtt tartotta-e; a bán feleletben kijelentette, hogy nevezett ügybe beavatkozni nem volt jogja, még kevésbé kötelessége. Makacsek a felelettel nem volt megelégedve, ellenben a hánt tudomásul vette azt. Erre folytatott s bevezetett a budget-tárgyalás.

Róma, decz. 31. A királyi fogadók a díplkar szerencsésávitait, — Koudel nomet követ a császár arékpépt közzirta kiseretében — nyújtá át a királynak.

Páris, decz. 31. A „J. Deb.” szerint az elcsései értekezletet folytán a két centrum gyűlése nem lehetetlen, mindazonáltal ez csak a jobboldal nélküli lehetőség.

Páris, decz. 31. Ma dclután Izabella királyné 31-ki kelettel a következő sürgönyt kapta Madridból: Az északi és centrum-hadsereg, Madrid s több vidéki város helyőrségei Alphon hercegg királyllyá kiáltották ki. E királylly kiállítását Spanyolország összes városi lakosai által fogadották ki. E királylly kiállítását fogadották ki. E királylly kiállítását fogadották ki.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

nánt ép olyan, hogy csak ráteszzük a kezünket a billentyűzetre, s alóla kiszól a kívánt akkord. S ez a könnyűség, ez a kaczerkódás a kezdőkkel közös mindkét darabbal. Azokra építők tervekét, kiké a menyországg, mert egygyűlék. S minthogy ezek még igen számosan vannak, reméljük, mindkét műszaszülött bő aratásnak néz majd eléjbe.

Törvényszéki csarnok.

A gyöngyösi prépost mint borkereskedő.

Béla József, gyöngyösi városi prépost, évek óta borkészleteket szokott kötni Rozenbaum Adolf, törvénz-sz-martoni borkereskedővel. Ezekből kifolyólag Béla prépost ur 800 frnyi kárterítéssel tartozott Rozenbaumnak. Mult ősszel Rozenbaum előtt a prépost urhoz, és abban állapotott meg vele, hogy e 800 forintot megfizeti Rozenbaumnak, a ki viszont újabb üzlet elhatározása kötelezte magát. Rozenbaum meg tudta azonban, hogy a prépost ősszes ingatlan vagyonát Kereszturi nevű sógorának nevére íratta át, mely okból az újabb üzlet megkötéséhez szükséges 1000 frnyi foglalópénzt mindaddig vonatkozott letenni, míg a prépost neki írást nem ad, melyre Kereszturi magát kezesképp fogja aláírni. Rozenbaum egy gyöngyösi ügyvéd által készített írv írást, a prépost azonban azt el nem fogadván, magá állított ki egy közlekedést, melyen azonban Kereszturi csak mint tanu, nem pedig mint kezes szerepelt. E közlekedést maga a prépost adta át Rozenbaumnak, a ki előbb a kötelezvény érteke után akart tudakozódni. E közben azonban egy-két napra el kellett Gyöngyösörr utaznia. Mielőtt ezt tette, a prépostot otthon nem találván, két tekintélyes gyöngyösi kereskedő által azt izente neki, hogy egy-két nap múlva visszájjon. Hatvanra érve, Rozenbaum a gyöngyösi városi főkapitányi távirati megkeresés folytán elfogottat V it á l i s z hatvani jársbíró által azon kijelentéssel, hogy ama írást, melyben 1000 frnyi foglaló lettelte magát közelebb, ellopja. Másnap reggel Vitális jársbíronál annak két barátja, a prépost és Kereszturi, jelent meg, mire Rozenbaum elővezetvén, arra lett kényszerítve, hogy a prépostnak az állítólagosan megígért 1000 frtot, feltét készpénzben, feltét pedig váltóban, átadja. Rozenbaum kiszabadulván Vitális jársbíró kezét alól, azonnal hivatalos hatalommal való visszaléts miatt vádat nyújtott be ellene. A törvényszék és a kir. tábla azonban csak fejelemly vizsgálót rendeltek el Vitális ellen. A máj 23-ára Gyöngyösön Rozenbaum ellen (a prépost panaszra folytán) megtartott végvárgyalás eredménye nem lehetett kétség. A törvényszék Rozenbaumot, ki ellen a kir. ügyesség 3 havi börtönt indítványozott, teljesen felmenté.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén, megígérte, hogy a többi 130 forint egy pár nap múlva elküldi. Jankovics, a ki ezen alkalommal Woog Gyula üzletárs elvett magát gróf Jankovics Bélának nevezte, mindaddig Granichstádtér ki nem elégítette, a miert ez őt csallással vádolja. A végvárgyalás napján azonban vádolt felebezzett a végvárgyalás megtartását elrendelő végzés ellen, és midőn e felebezzés elutasítottat, ezen elutasító végzés ellen. A törvényszék az utóbbi felebezzés folytán a tárgyalást elnapolta.

(Csalás.) Jankovics Béla, a keresepi uton levő zarárpélt tulajdonosa, ki már évek óta gondokkáig alá helyezte, 1872. julyi hávában Granichstádtér H. A. bécsi udvari ékszerész boltjában egy aranykeresztet volt 230 forint, mely őssz-gyál 100 forint kifizetvén

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour (Gabona-árak), oil (Kővetények), and other commodities. It includes sub-sections like 'Hivatalos rész' and 'Malmok'.

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI

Hivatalos közlések

Table listing official notices and exchange rates from the Budapest Stock Exchange, including dates and specific financial data.

Advertisement for 'Kunewalder M. testvérek' (Kunewalder Brothers) regarding insurance or financial services, mentioning 'Donau' and 'Bécsi cs. k. szabad. osztrák. biztosító-társasággal'.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat“' featuring 'REGÉK' (Fables) by Irta Wohl Stephanie. Includes an illustration of a landscape and text describing the book's content.

Advertisement for 'Nemzeti nagy képes naptár 1875. évre.' (National Illustrated Almanac for 1875). Lists the publisher 'Franklin-Társulat' and describes the almanac's content, including a calendar and geographical information.

Advertisement for 'VEZÉRCSILLAGOK' (Star Constellations) by Irta Beöthy Zolt. Describes the book as a collection of sayings and thoughts by famous Hungarian authors.

Large advertisement for 'Három orosz és három angol kalandjai' (The Adventures of Three Russians and Three Englishmen) by Jules Verne. Features an illustration of a forest scene and text promoting the book's availability.

Large advertisement for '„Nélkülözhetlen ismeretek könyve leányok számára.“' (Indispensable Knowledge Book for Girls) by Irta Schatter Gyula. Promotes the book as a comprehensive educational resource for young women.

Advertisement for 'Protestáns Egyházi és Iskolai Lap' (Protestant Church and School Paper). Announces the start of a new year (1875-1876) and provides details about the publication's content and subscription information.